

Publicerad 2015-07-15 20:29 av Magdalena Eriksson

Hälsning till Stagnelius om han nu lyssnar på kvinnor över femtio...

Gris och rådjur

Sida vid sida vi rida

Daina på ett rådjur och jag på ett svin

där du smidigt glida

skuttar jag med saligt flin.

hennes öron lyssna stora som valthorn

mina hungriga ögon letar efter korn

Vi är barn och rider i sagans land

för att en enda gång få se

vi är i en bedjandes hand

som skogen oss ge.

hennes skutt är höga

mina långsamma och tröga

När vi hör våra egna röster blir vi blyga

regnet är skönt för ragg och päls

kvinnor kan ännu sina själsdjur flyga

nog hinner vi hem innan kvälls.

hon sjunger på ryggen seende blind

jag skrattar en visa som skuttande vind

Hjärnan jag tappat i tunnan där

regnet flödar i dagar

tankens kraft som jag har så kär

vila i Humleblomsts hagar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magdalena Eriksson med Poeter.se id #49504 innehar upphovsrätten